

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 25C/19/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117207833
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Heinrich
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4117207833.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci žalobkyne : Y. V., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XX, zastúpená Ing. K. J., bytom W.-V., T. V. 1, proti žalovanému: 1/ Poštová banka, a.s. so sídlom Bratislava - Dvořákovo nábřežie 4, zastúpený Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o. so sídlom Bratislava - Dvořákovo nábřežie 8/ A, 2/ BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. so sídlom Bratislava - Vajnorská 100/A, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o. so sídlom Bratislava - Martinčekova 13, o neplatnosť zmluvy, určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 451,31 eura a finančného zadosťučinania v sume 500 eur, sudcom JUDr. Petrom Heinrichom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o úvere číslo 7353805209 zo dňa 11.08.2009 zamietá.
- II. Súd konanie o určenie že zmluva o úvere číslo 7353805209 zo dňa 11.08.2009 je bez úrokov a bez poplatkov a bez úrokov z omeškania zastavuje.
- III. Súd konanie o zaplatenie sumy 174,83 eura voči žalovanému v prvom rade zastavuje.
- IV. Súd žalobu o zaplatenie sumy 96,48 eura voči žalovanému v prvom rade zamietá.
- V. Žalovaný v prvom rade je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 180 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
- VI. Žalovaný v druhom rade je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 180 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
- VII. Súd žalobu o zaplatenie finančného zadosťučinenia v sume 500 eur voči žalovaným v prvom a druhom rade zamietá.
- VIII. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podaným návrhom zo dňa 13.03.2017 domáhala voči žalovanému 1 určenia, že úver č. 7353805209 zo dňa 10.08.2009 je bezúročný a bez poplatkov a zmluva je neplatná. Zároveň sa domáhala zaplatenia bezdôvodného obohatenia v sume 451,31 eura a finančného zadosťučinenia v sume 500 eur. Táto zmluva nebola v súlade s právnej úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 258/2001 Z.z. a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluva je nečitateľná a v rozpore s dobrými mravmi. Podaním zo dňa 11.05.2017 rozšírila návrh voči žalovanému 2. od žalovaného v 1 rade sa domáhala bezdôvodného obohatenia v sume 271,31 eura a od žalovaného v 2 rade 180 eur.

2 Okresný súd rozsudkom zo dňa 10.10.2017 žalobu zamietol z dôvodu čiastočného premlčania a z dôvodu, že súd nepovažoval zmluvu strán za neplatnú. Požadované bezdôvodné obohatenie tak bolo nedôvodné a súd neakceptoval nárok na finančné zadosťučinenie. Na základe odvolania žalobkyne Krajský súd rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil. Okresný súd mal ustáliť petit, vyhodnotiť naliehavý právny záujem, vyporiadať sa s prekážkou rozsúdenej veci s poukazom na rozhodcovské konanie, vyhodnotiť platnosť úverovej zmluvy, skúmať zákonnosť postúpenia pohľadávky, skúmať platnosť zmluvy o novácii a vyhodnotiť námietku premlčania a nárok na finančné zadosťučinenie.

3. Do prvého rozhodnutia Okresný súd zistil tento skutkový a právny stav: Žalobkyňa sa podaným návrhom zo dňa 13.03.2017 domáhala voči žalovanému 1 určenia, že úver č. 7353805209 zo dňa 10.08.2009 je bezúročný a bez poplatkov a zmluva je neplatná. Zároveň sa domáhala zaplatenia bezdôvodného obohatenia v sume 271,31 eura od žalovaného v 1 rade a úpravou návrhu zo dňa 11.05.2017 od žalovaného v 2 rade v sume 180 eur a od oboch finančného zadosťučinenia v sume 500 eur. Táto zmluva podľa nej nebola v súlade s právnej úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 258/2001 Z.z. a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Neboli splátky rozčlenené na istinu, poplatky, úroky, termín splátok, počet splátok. Mala za to, že rozhodnutie Súdneho dvora v Luxemburgu C-42/15 nemožno na túto vec aplikovať. Zmluva je nečitateľná a v rozpore s dobrými mravmi. Zmluva je podľa žalobkyne neplatná pretože obsahuje neplatnú dohodu o zrážkach zo mzdy a dojednanie o rozhodcovskom konaní. Zmluva je formulárová. Žalobkyni bola poskytnutá suma 1.000 eur žalovanému v 1 rade podľa šekov uhradila sumu 1276 eur, z toho od 13.03.2015 sumu 180 eur a žalovanému v 2 rade od novembra 2015 sumu 180 eur. Žalobkyňa mala za to, že má žalobca naliehavý právny záujem na podanom návrhu z dôvodu, že inak by mohli opätovne podať na ňu exekúciu. Žalovaný v 1 a 2 rade navrhovali návrh zamietnuť. Namietali premlčanie. Podľa žalovaného v 1 rade zaplatila mu žalovaná suma 1.179,69 eura z toho sumu 180 eur od 13.03.2015 do 13.11.2015. Zmluvu považoval za platnú aj v časti zrážok zo mzdy a rozhodcovskej doložky. Neplatnosť týchto ustanovení by nerobila celú zmluvu neplatnou. Zmluva obsahovala náležitosti zákona č. 258/2001 Z.z., bola čitateľná, podpísaná bola zástupcom žalovaného v 1 rade, na žalobkyňu nebol robený žiaden nátlak, poistenie bolo platne dojednané. Žalovaný v 1 rade namietal, že vo veci je vydaný právoplatný rozhodcovský rozsudok. Podľa neho bola žalobkyňa zviazaná na zaplatenie zvyšnej neuhradenej istiny, úrokov a úrokov z omeškania. Nesplatená pohľadávka bola postúpená na žalovaného v 2 rade. Zo strany žalobkyne bolo plnené na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku. Následne bola spísaná dňa 12.02.2016 Dohoda o privatívnej novácii. Touto dohodou bol nahradený pôvodný záväzok. Na žalobkyňu nebol robený nátlak. Žalobkyňa sa nemôže domáhať tak neplatnosti zmluvy ako aj, že zmluva je bez úrokov a poplatkov.

4. Zástupkyňa žalobkyne trvala na podanej žalobe s tým, že sa domáha tohto petitu:

I. Súd určuje, že zmluva o úvere č. 7353805209 zo dňa 11.08.2009 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným v prvom rade je neplatná.

II. Žalovaný v prvom rade je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 276,48 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Žalovaný v druhom rade je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 180 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

IV. Žalovaný v prvom a druhom rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 500 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V. Žalovaný v prvom a druhom rade sú povinní zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania.

Ohľadne rozhodcovského rozsudku mala zato, že nejde o prekážku rozsúdenej veci s poukazom na § 53 ods. 4 písmeno r/ Obč. zákonníka. Rozhodcovská doložka dojednaná v zmluve v bode sedem je nekalou obchodnou praktikou a preto nemožno na ňu prihliadať s poukazom na smernicu 93/13 EHS. Poukazuje na judikatúru súdov v tejto otázke ako aj napr. na rozsudkom KS Prešov 3Co/176/2017. Je potrebné vedieť aké boli sporné strany v rozhodnutí KS Žilina, teda či išlo o právnické osoby alebo o fyzické osoby, teda či sa jednalo o spotrebiteľský vzťah alebo nie. Poukazuje na rozhodnutie NS SR 5Obdo/44/2011 ktorý zrušil rozhodnutie Okresného a Krajského súdu o zastavení konania pre prekážku rozsúdenej veci vzhľadom na rozhodcovský rozsudok keďže v tej veci nižšie súdy neskúmali platnosť rozhodcovskej doložky a tým teda aj oprávnenosť rozhodcovského súdu vo veci konať. Žalobkyňa pritom nemala nikdy rozhodcovský rozsudok doručený, preto nemala možnosť voči nemu podať opravný prostriedok. Zmluva je neplatná z dôvodu, že 2.10.2012 došlo k odstúpeniu od zmluvy zo strany žalovaného v prvom rade a preto v zmysle § 457 si strany majú vrátiť to, čo v zmysle zmluvy plnili. Poukazuje na už spomínané rozhodnutie KS Prešov. Mala zato, že zmluva je neplatná aj pre neplatnosť viacerých zmluvných dojednaní, konkrétne bodu 4.1. zmluvy z čl. 11 kde je neplatne dojednaná zmluvná pokuta. V bode 5

na prednej strane sú v rozpore so zákonom dojednané zrážky zo mzdy. V bode 7 na prednej strane je neplatne dojednaná rozhodcovská doložka. Podľa znenia zmluvy sa dlžníčka so zmluvou oboznámila ako aj s ustanoveniami na ktoré poukazuje, pričom takéto vyjadrenie v zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože dôkazné bremeno neprijateľne prechádza na dlžníka ak chce nejaké zmluvné dojednanie napadnúť. Ďalšia neprijateľná podmienka je možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti kedykoľvek veriteľom čo je uvedené - čo nevedela špecifikovať. Žalobkyňa nemohla byť s plnením v omeškani, pretože zmluva je neplatná. Nebola viac ako 90 dní v omeškani keď platila aspoň časť dlhu. Dohoda o novácii je neplatná s poukazom na § 37 a 39 OZ. Dohodu uzavrela žalobkyňa pod nátlakom, denno denné telefonáty a sms-ky o povinnosti uhradiť dlh, vyhrážky exekúciou. Nevedela čo podpisuje, právny inštitút, dohodu o privátnej novácii nepoznala. S poukazom na bod 33 uznesenia KS je neplatná dohoda aj z dôvodu, že je žiadané viac ako jej bola pôvodne poskytnutá suma. Sú tam úroky, úroky z omeškania, pokuty. Nevedela pokuty špecifikovať a upravila, že tieto tam nie sú. V záverečnom vyjadrení uvádzala, že sa pridriava doterajších vyjadrení.

5. Žalobkyňa uvádzala, že má naliehavý právny záujem na určení že zmluva je neplatná z dôvodu, že žalovaný v druhom rade od nej stále požaduje zaplatenie sumy z tohto pôvodného právneho úkonu. Považovala dohodu o novácii za neplatnú, nevedela čo podpisuje. V záverečnom vyjadrení uvádzala, že sa pridriava doterajších vyjadrení.

6. Právny zástupca žalovaného v 1 rade uvádzal, že ide vo veci o prekážku rozsúdenej veci, vzhľadom na to, že ide o rovnaké sporné strany ktoré sa len rozšírili po postúpení pohľadávky a o rovnaký právny úkon. V oboch prípadoch teda v rozhodcovskom rozsudku a aj v tomto ide o úverovú zmluvu. V rozhodcovskom rozsudku musela byť ako pred bežná otázka riešená platnosť úverovej zmluvy, čo je predmetom aj tohto konania. Následne potom aj nároky z tohto právneho úkonu boli riešené v rozhodcovskom rozsudku a sú aj predmetom tohto konania. Podrobnejšie sa k rozhodcovskému rozsudku nevie vyjadriť pretože ho nemá aktuálne k dispozícii. Má zato, že rozhodcovský rozsudok je právoplatný a vykonateľný, tento nebol a nie je napadnutý a preto je potrebné ho brať ako akýkoľvek iný rozsudok všeobecného súdu. Poukazuje na rozsudok KS Žilina 6Co/575/2013 ktorý má zato, že rozhodcovský rozsudok je platný a vykonateľný ak nebol v súlade so zákonom spochybnený. Na doplnenie považoval KS zdôrazniť, že prekážka veci rozhodnutej vzniká vtedy, ak sa v totožnej veci (o tom istom nároku vychádzajúcom z totožných skutkových okolností medzi tými istými účastníkmi) už právoplatne rozhodlo. Prekážku res iudicata spôsobuje aj právoplatný rozhodcovský rozsudok. V rozhodcovskom rozsudku bolo rozhodnuté v celom vzťahu sporných strán z predmetného úveru, pričom žalobkyňa ho v zákonnej lehote nenapadla. Novácia bola v súlade so zákonom a v prospech žalobkyne keď od jej uzavretia už nemala platiť úroky a dlh mala možnosť splácať v splátkach. V záverečnom návrhu uvádzal, že sa pridriava doterajších vyjadrení. Navrhoval žalobu zamietnuť, priznať náhradu trov konania. Žalobkyňa zobrala návrh ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti späť.

7. Právny zástupca žalovaného v 2 rade uvádzal, že sa žalovaný v druhom rade vyjadroval písomne. Má zato, že ide o prekážku rozsúdenej veci, keď ide o totožný predmet konania ako aj sporné strany. Zo sumy na ktorú bola žalobkyňa zaviazaná v rozhodcovskom rozsudku plnila a tejto sa teraz domáha vrátenia späť. Prišlo k platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle zákona o bankách. Žalobkyňa bola zaslaná výzva na úhradu dlhu a ubehlo 15 dní a až následne prišlo k postúpeniu pohľadávky. Podľa zmluvy mala žalobkyňa platiť 36 eur mesačne platila len 20 eur. Nováciou neprišlo k navýšeniu povinnosti žalobkyne práve k zníženiu. Podľa predchádzajúcich dojednaní a rozhodcovského rozsudku mala platiť tak úroky ako aj úroky z omeškania ktoré by bez novácie boli v podstatne vyššej výške ako boli v novácii dojednané. Teda bez existencie novácie by bol dlh žalobkyne vyšší. Do výpočtu RPMN nemali zahrnuté poistné ktoré bolo dané nad rámec zmluvy v článku 2 zmluvy. Taktiež posledná splátka bola vo výške 33,- eur. Všetky splátky boli 33 eur + poistenie 3,62 eur. V záverečnom návrhu uvádzal, že sa pridriava doterajších vyjadrení. Žiadal návrh zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

8. Súd doplnil dokazovanie aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to : odvolaním z čl. 249-252, vyjadrením k odvolaniu z čl. 255-298, čl. 262-263, čl. 268-270, vyjadrením žalobkyne z čl. 274-279, čl. 288-291, čl. 311-313, čl. 319-321, vyjadrením žalovaného v druhom rade z čl. 281-284, čl. 305-306, čl. 324-325, čl. 354-357, čl. 376-378, vyjadrením žalovaného v prvom rade z čl. 292-293, čl. 331, uznesením KS čl. 339-351, výzvou na úhradu dlhu s doručenkou z čl. 362, zmluvou o postúpení pohľadávok z čl.

363-366, vyjadrením žalovaného v 2.rade z čl. 396, aktuálnym stavom úveru z čl. 397-398, vyjadrením žalovaného v prvom rade č. 406-407, výzvou na úhradu z čl. 408-409, všeobecnými obchodnými podmienkami z čl. 416-435, a zistil tento skutkový a právny stav :

9. Žalobkyňa špecifikovala petit a súd jeho úpravu pripustil uznesením na pojednávaní dňa 09.07.2019. Žalobkyňa sa domáhala neplatnosti zmluvy, zaplataenia bezdôvodného obohatenia v sume 276,48 eura od žalovaného v 1 rade, 180 eur od žalovaného v 2 rade, finančného zadost'učinenia od oboch žalovaných spoločne a nerozdielne v sume 500 eur. V časti určenia , že úver je bez poplatkov a úrokov ako aj ohľadne sumy 174,83 eura voči žalovanému v 1 rade zobrala návrh späť.

Podľa žalobkyne nešlo ohľadne rozhodcovského rozsudku o prekážku rozsúdenej veci. Považovala rozhodcovskú doložku za neplatne dojednanú s poukazom na rozsudok KS Prešov 3Co/176/2017 a rozhodnutie NS SR 5Obdo/44/2011. Žalovaní mali za to, že ide o prekážku rozsúdenej veci, keď v rozhodcovskom rozsudku bolo rozhodnuté o celom vzťahu sporných strán. Poukazovali na rozhodnutie KS v Žiline 6Co/575/2013.

Žalobkyňa namietala neplatnosť zmluvy aj z dôvodov, že je neplatne dojednaná zmluvná pokuta v bode 4.1 zmluvy, v rozpore so zákonom v bode 5 je dojednaná zrážka zo mzdy, v bode 7 je neplatne dojednaná rozhodcovská doložka. Za ďalšiu neprijateľnú podmienku považovala možnosť veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť dlhu, čo však bližšie nešpecifikovala. Žalobkyňa nemohla byť v omeškaní pretože zmluva je neplatná, nebola viac ako 90 dní v omeškaní, keď splácala aspoň časť dlhu. Zmluvu o novácii tiež považovala za neplatnú, pretože nevedela čo podpisuje, bola uzavretá pod nátlakom. Naliehavý právny záujem videla v tom, že žalovaní od nej ešte požadujú zaplataenie sumy.

Žalovaní uvádzali, že žalobkyňi bola zaslaná výzva na úhradu dlhu , keď sa dostala do omeškania, namiesto 36 eur platila 20 eur, po ubehnutí 15 dní bola pohľadávka postúpená v súlade so zákonom o bankách. Nováciou neprišlo k navýšeniu dlhu žalobkyne, ale k zníženiu. Podľa rozhodcovského rozsudku mala platiť aj úroky. Nespochyboval , že doteraz žalovaná uhradila sumu 1.451,31. Dojednaných bolo 50 splátok, posledná v sume 33 eur ostatné v sume 36,62 eura, z toho 3,62 eura bolo poistné, ktoré nebolo zahrnuté v RPMN, pretože podľa bodu 2 zmluvy bolo nad rámec zmluvy.

10.Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

11. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

12.Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13.Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

14.Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

15.Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16.Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

17.Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18.Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

19.Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20.Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

21.Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

22.Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

23.Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24.Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

25.Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákona dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

26.Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27.Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákona splnením dlh zanikne.

28.Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákona dlh musí byť splnený riadne a včas.

29.Podľa § 657 Občianskeho zákona, zmluvou o pôžičke prenechá veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

30.Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákona pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

31.Podľa § 879 j) Občianskeho zákona ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

32.Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

33. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

34. Podľa § 501 ods. 2 Obchodného zákonníka ak zmluva určuje, že úver možno použiť iba na určitý účel, môže veriteľ obmedziť poskytnutie peňažných prostriedkov iba na plnenie záväzkov dlžníka prevzatých v súvislosti s týmto účelom.

35. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

36. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

37. Podľa § 1 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do 200 EUR a nad hodnotu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

38. Podľa § 2 písm. c) bod 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

39. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

40. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

41. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov

42. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

43. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

44. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

45. Podľa článku 10 ods. 2 smernice EÚ č. 2008/48/ES zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza:

- a) druh úveru;
- b) totožnosť a geografické adresy zmluvných strán, prípadne i totožnosť a geografickú adresu zúčastneného sprostredkovateľa úveru;
- c) dĺžku trvania zmluvy o úvere;
- d) celkovú výšku úveru a podmienky, ktoré upravujú jeho čerpanie;
- e) v prípade úveru vo forme odloženej platby za konkrétny tovar alebo službu alebo v prípade zmluvy o viazanom úvere tento tovar alebo službu a ich predajnú cenu;
- f) úrokovú sadzbu úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, a ak sú k dispozícii, i akýkoľvek index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú úrokovú sadzbu úveru, ako aj čiastkové obdobia, podmienky a postupy pre zmenu úrokovej sadzby úveru; a ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby úveru, uvádzajú sa vyššie uvedené informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách;
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;
- h) výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia;
- i) v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.
Amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; táto tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere;
- j) ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, výpis, ktorý uvádza lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov;
- k) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpanie, pokiaľ otvorenie účtu nie je dobrovoľné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpanie a akýmkoľvek inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere a podmienkami, za ktorých sa tieto poplatky môžu zmeniť;
- l) úrokovú sadzbu pre prípad oneskorených platieb platnú v čase uzavretia zmluvy o úvere a spôsob jej úpravy a prípadne poplatky v prípade neplnenia zmluvy;
- m) upozornenie na dôsledky chýbajúcich platieb;
- n) prípadne informáciu, že sa musia zaplatiť notárske poplatky;
- o) prípadne požadované záruky a poistenie;
- p) existenciu alebo neexistenciu práva na odstúpenie od zmluvy, čas, počas ktorého možno toto právo vykonať, a iné podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa splatiť čerpanú istinu a úrok v súlade s článkom 14 ods. 3 písm. b) a výšku úroku za deň;
- q) informácie o právach, ktoré vyplývajú z článku 15, ako aj podmienky ich uplatnenia;
- r) právo na predčasné splatenie úveru a postup pri predčasnom splatení úveru, prípadne informáciu o práve veriteľa na kompenzáciu a o spôsobe, akým sa táto kompenzácia určí;
- s) postup, ktorý sa má dodržať pri uplatnení práva na ukončenie zmluvy o úvere;
- t) či existuje pre spotrebiteľa mimosúdny mechanizmus vybavovania sťažností a zaistenia nápravy, a ak áno, spôsoby, akými sa dá použiť;
- u) prípadne iné zmluvné podmienky;
- v) prípadne názov a sídlo príslušného orgánu dohľadu.

46. Podľa článku 22 ods. 1 smernice EÚ č. 2008/48/ES keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.

47. Podľa článku 23 smernice EÚ č. 2008/48/ES členské štáty ustanovia pravidlá o sankciách za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých na základe tejto smernice a prijmú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili ich vykonávanie. Ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

48. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v § 52 a nasledujúcich. Ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ, na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jeho zmeny. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t.j. ustanovuje, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosti spotrebiteľ dovoľával. I v prípade spotrebiteľských vzťahov vzniknutých pred nadobudnutím účinnosti zákona, ktorý bol režim spotrebiteľských zmlúv do právneho poriadku transformovaný, je treba cestou výkladu podústavného práva dosiahnuť, zabezpečiť právnu ochranu i v týchto prípadoch, nakoľko materiálne nahliadané pozícia kontrahenta, uzatvárajúceho zmluvu pred nadobudnutím účinnosti zákona sa nijako nelíši od spotrebiteľa uzatvárajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv, to znamená, že práva dodávateľa vzniknuté na základe zmluvných podmienok, ktoré by mali podľa neskoršej právnej úvahy povahu tzv. neprijateľných, resp. neprímeraných podmienok, a ktoré by tak boli s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení ex lege neplatné, nemôžu v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka používať právnu ochranu (nálež Ústavného súdu ČR sp. zn. 1.ÚS 342/2009, uznesenie KS v Žiline sp. zn. 9Co 236/2010 zo dňa 30.08.2010, uznesenie KS Prešov z 30.09.2009 sp. zn. 7 CoE 34/2009, rozhodnutie KS v Nitre z 10.02.2009 sp. zn. 6Co 254/2008). Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam treba na zmluvu účastníkov pozeráť ako na spotrebiteľskú zmluvu. Príslušný na prejednanie veci bol tak Okresný súd Nitra podľa § 87 písm. f) O.s.p.

49. Korigujúcim ustanovením však v prípade spotrebiteľských zmlúv, resp. spotrebiteľského vzťahu, ktorým je aj prejednávaný prípad, je už vyššie spomínané ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka. Právna úprava týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv obsiahnutá v uvedených ustanoveniach Občianskeho zákonníka, je vo vzťahu k úprave zmluvného záväzkového práva obsiahnutej v Obchodnom zákonníku špeciálnou právnou úpravou, upravujúcou spotrebiteľské zmluvy. Zákonodarcia s účinnosťou od 01.04.2015 (zákonom č. 102/2014 Z.z.) precizoval dovtedy účinné ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom tak, že do tohto ustanovenia zapracoval aj toto znenie: Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Podľa názoru súdu účinná právna úprava stanovuje povinnosť prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákona a zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa § 23a) ods. 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa sa na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli priamo uzavreté podľa Občianskeho zákonníka použijú primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka (rozsudok KS Žilina z 30.09.2010 sp. zn. 9Co/312/2010, rozsudok KS Žilina z 13.10.2010 sp. zn. 7Co/284/2010). Z obsahu zmluvy tiež nevyplýva žiaden logický právny záver, prečo by mala byť zmluva uzatváraná podľa Obchodného zákonníka. Žalobca nebol podnikateľom, peniaze neboli poskytované pre podnikateľské účely. Súd posudzoval vec podľa Občianskeho zákonníka. Aj tu treba dodať, že súdna prax sa takto ustálila až v posledných rokoch.

50. Súd po pripustení úpravy petitu zastavil konanie o zaplatenie 174,83 eura voči žalovanému v 1 rade ako aj ohľadne určenia, že zmluva je bez poplatkov a úrokov podľa § 145 CSP. V zmysle citovaných zákonných ustanovení si súd však otázku či je zmluva bez úrokov a poplatkov riešil ako predbežnú otázku za účelom rozhodovania o nároku na bezdôvodné obohatenia. V existencii rozhodcovského rozsudku súd opakovane, aj z rovnakých dôvodov, ktoré neboli konštatované ako neprávne nevidel prekážku rozhodovania v danej veci. Predmetom tohto konania bol iný petit a iné nároky ako v rozhodcovskom konaní. Podľa súdu nemožno rozhodcovskú doložku z bodu 7 zmluvy a zo všeobecných zmluvných podmienok považovať za platne individuálne dojednanú rovnocennými stranami zmluvného vzťahu. Všeobecné obchodné podmienky boli vypracované žalovaným v 1 rade,

žalobkyňa nemala možnosť ich pripomenovať, bod 7 zmluvy len všeobecne odkazuje na riešenie sporov podľa obchodných podmienok. Z pohľadu zákona tak nejde o skutočné dojednanie strán o rozhodcovskej doložke. Súd poukazuje na judikatúru, ktorá je všeobecne známa, napr. rozhodnutie KS Prešov 3Co/176/2017, rozhodnutie NS SR 5Obdo/44/2011, uznesenie KS Nitra 5CoE/245/2016, v tejto veci pritom súd nemá odlišný názor, ktorý by bolo treba podrobne odôvodniť. Vzhľadom na neplatnú rozhodcovskú doložku je tak postup rozhodcovského súdu ako i samotné rozhodnutie je materiálne nevykonateľné. Vzhľadom na to, že žalovaný v 2 rade stále má z predmetnej zmluvy finančné nároky voči žalobkyni súd mal za to, že žalobkyňa má z tohto pohľadu naliehavý právny záujem na predmetnej žalobe. Žalobkyňa bola dlhodobo v omeškaní so splácaním zmluvy o úvere, ak plnila, tak len čiastočne (prehľad splácania č.l. 406-407). Bola tak od 16.02.2010 viac ako 90 dní v omeškaní čo i len čiastočne, žalovaný v 1 rade listom zo dňa 02.10.2012 vyzval žalobkyňu na úhradu dlhu. Pohľadávka tak bola na žalovaného v 2 rade postúpená v súlade s § 92 zákona o bankách.

51. V predchádzajúcom rozhodnutí sa prvostupňový súd vyporiadal s otázkou neplatnosti zmluvy z pohľadu namietaných neprijateľných dojednaní týkajúcich sa výšky, počtu a termínu splátok, istiny, úrokov, iných poplatkov, výškou RPMN (súd sa nezaoberal výpočtom RPMN ale jej primeranosťou), veľkosťou písma. Odvolací súd sa s týmito závermi stotožnil, na základe čoho súd na ne poukazuje. Išlo o body 40-43 prvého rozhodnutia OS Nitra, na ktoré súd poukazuje. Žalobkyňa namietala neplatnosť zmluvy i z dôvodov dojednania zmluvnej pokuty, rozhodcovskej doložky, dojednania zrážok zo mzdy či vyhlásenia splatnosti. Súd mal za to, že tieto ustanovenia nerobia zmluvu absolútne neplatnú. V zmluve sú podstatné náležitosti týkajúce sa poskytnutého úveru a jeho splácania, tieto ďalšie dojednania sú druhoradé, nie je vylúčené, že samostatne ide o neplatné dojednania ako napr. u rozhodcovskej doložky, ale podľa súdu nerobia zmluvu ako celok neplatnou. V tomto ani judikatúra nie je jednotná. Zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným v 1 rade je ukončený, neexistuje medzi nimi žiadny zmluvný vzťah. Žalovaný v 1 rade postúpil pohľadávku na žalovaného v 2 rade. Žalovaný v 1 rade si nemá podľa pôvodnej zmluvy čo od žalobkyne uplatňovať. V konečnom dôsledku však zmluva zanikla vzhľadom na dohodu o primatívnej novácii (dohode žalobkyne a žalovaného v 2 rade o novom záväzku). Medzi žalobkyňou a žalovaným v 2 rade neexistuje zmluvný vzťah aktuálne sa opierajúci o predmetnú zmluvu ktorej neplatnosti sa žalobkyňa domáhala. Nie je dôvod rozhodovať o určení, keď je možné rozhodovať o plnení, čoho sa aj žalobkyňa tiež domáhala. Len ako predbežnú otázku súd posudzoval zmluvu o úvere z pohľadu § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. Súd tak rozhodol, že zamietol, návrh žalobkyne na určenie neplatnosti úverovej zmluvy č. 7353805209 zo dňa 10.08.2009. Aj, keď pre ďalšie žalované nároky je to nepodstatné súd skúmal aj platnosť zmluvy o novácii ako postupu veriteľa. Žalovaní logicky zdôvodnili výhodnosť zmluvy voči rozhodcovskému rozsudku, celková suma dlhu sa nenavýšila, ani sa podľa súdu nepriečila dobrým mravom, žalobkyňa nepreukázala, že by bola donútená proti svojej vôli zmluvu o novácii uzavrieť. Súd pritom videl logický krok žalovaného v uzavretí zmluvy po novácii i po rozhodcovskom rozsudku. V priebehu posledných rokov dochádza k zmene postoja súdov k rozhodcovským rozhodnutiam o čom svedčí judikatúra. V čo mal veriteľ pred rokmi istotu sa zmenilo, uvedenou zmluvou o novácii si tak chcel veriteľ zabezpečiť pohľadávku v súlade s aktuálnym smerom v rozhodovaní o spotrebiteľských úveroch a rozhodcovských rozsudkoch. Rozhodcovský rozsudok v súčasnosti nemá takú právnu istotu ako rozhodnutie všeobecného súdu i keď pôvodný zámer zákonodarcu bol iný. Oprávnenosť nárokov zo zmluvy o novácii súd uvádza v bode 53 odôvodnenia.

52. Súd mal za to, že ohľadne zaplatenie sumy 96,48 (pôvodne išlo o sumu 91,31 eura, ide však v zmysle upraveného petitu o rozdiel medzi žalovanou sumou voči žalovanému v 1 rade a sumou 180 eur uhradenou od 13.03.2015) je návrh vzhľadom na námietku žalovaného premlčaný a preto v tejto časti z tohto dôvodu návrh zamietol. Nebolo sporné že sumu 276,48 eura nad poskytnutú sumu 1.000 eur, žalobkyňa uhradila, čo aj žalobkyňa dokladovala. Žalobkyňa dostala sumu 1.000 eur a zaplatila 1.451,31 eura. Podľa názoru súdu došlo k ubehnutiu subjektívnej dvojročnej premlčacej doby od úhrady dlhu v sume 91,31 eura pred 13.03.2015 do podania návrhu dňa 13.03.2017. V deň úhrady úveru žalobkyňa presne vedela koľko uhradila a z akého dôvodu. Celospoločensky (mediálne, vznikom občianskych združení, súdnou kontrolou) sa spotrebiteľská ochrana prezentuje minimálne tri roky. Nie je významné či žalobkyňa mala také právne znalosti, aby bola schopná subjektívne posúdiť skutkové okolnosti, či je zmluva neplatná alebo nie. Ak sa teda neskôr dozvedela, že možno jeho právny nárok kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie nie je to pre plynutie subjektívnej premlčacej doby relevantné. Bezdôvodné obohatenie, či premlčanie je upravené v Občianskom zákonníku, čo je všeobecný právny predpis, pričom nejde o žiadne novum. Ak by sa umožnilo spotrebiteľovi iný náhľad na výklad týchto zákonných

ustanovení, bolo by to značne za hranicou zvýhodnených spotrebiteľských právnych vzťahov. Rovnaký názor zaujali sudy napr. v rozhodnutiach NS ČR sp. Zn 26Cdo/785/2011, NS SR sp. zn. 1Cdo/67/2011, sp. zn. 5Cdo/291/2015 KS v Nitre sp. zn. 25Co/1019/2015, sp. zn. 6Co/220/2015, rozhodnutie OS v Prešove sp. zn. 9Csp/137/2016. Objektívna premlčacia doba bola 3 ročná, nie 10 ročná. Zo strany žalovaného v 1 rade nebol preukázaný úmysel sa obohatiť. Aj keby zmluva neobsahovala zákonom stanovené náležitosti, nie je možné z toho dôvodu konštatovať, že žalovaný mal úmysel sa obohatiť. Úmysel musí smerovať k bezdôvodnému obohateniu a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je objektívna (rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 15Co/207/20151, rozhodnutia KS v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/90/2015, sp. Zn. 14Co/1128/2014, KS v Žiline sp. zn. 9Co/516/2015). Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno v tom, že by preukázala úmysel žalovaného v 1 rade sa bezdôvodne obohatiť. Nešlo o premlčanie celého nároku žalobkyne, ale len ohľadne sumy 91,31 eura. Rozdiel medzi sumou 96,48 eura a 91,31 eura súd zamietol, žalobkyňa v tomto rozsahu svoj nárok nepreukázala (nad poskytnutú sumu uhradila 451,31 eura a bez 180 eur a 180 eur ostáva suma 91,31 eura), súd tento nárok v sume 5,17 eura nepochopil a považoval ho za nedôvodný.

53. Súd skúmal či zmluva obsahuje správny údaj o výške RPMN. V zmluve bola dojednaná výška RPMN 30,35%. Súd doplnením do vzorca údaj o poskytnutom úvere 1.000 eur, výške splátok 36,62 eura a počtu splátok 50 určil RPMN vo výške 37,53%, ak by išlo o 49 splátok bolo by to 36,73% a pri 48 splátkach 35,87%. Nižší počet splátok súd na námietku žalovaného, že v skutočnosti išlo o menej splátok o jednu resp. dve. Predmetom zmluvného dojednaní bolo aj poistenie. Podľa súdu nešlo o individuálne nad rámec zmluvy dojednané poistenie. Z tlačiva je zrejmé, že poistenie je súčasťou zmluvy a dlžník mal len na výber aké poistenie si vyberie, možnosť bez poistenia tam nebola. V zmluve nebolo poistné špecifikované v zmysle § 4 ods. 2 písm. m) zákona č 258/2001 Z.z., teda aj z tohto pohľadu predmetné poistné patrili na nákladov zahrnutých do výpočtu RPMN. Súd tak mal za to, že do výpočtu RPMN v rámci splátok je potrebné zahrnúť aj poistenie v sume 3,62 eura. Reálne RPMN bolo vyššie aj pri nižšom počte splátok ako bolo v zmluve dojednané. Údaj o RPMN v zmluve bol neprávny v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky. Súd tak mal za to, že nebola platne splnená podmienka § 4 ods. 2 písm. j zákona č. 258/2001 Z.z. a preto sa poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa v nepremlčanej dvojiročnej lehote uhradila žalovanému v 1 rade sumu 180 eur (obdobie od 13.03.2015 do 13.03.2017 - podanie žaloby) a žalovanému v 2 rade 180 eur (obdobie od 15.12.2015 do 10.07.2017 - pribratie žalovaného v 2 rade do konania) nad rámec poskytnutej istiny. Vzhľadom na to, že žalobkyňa bola povinná vrátiť len sumu ktorá jej bola poskytnutá, suma uhradená navyše a nepremlčaná je bezdôvodným obohatením žalovaných ktoré sú povinní vrátiť žalobkyňi tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené súd nároky zo zmluvy o novácii neskúmal keďže nemali vplyv na rozhodnutie súdu. Súd vyhodnotil, že v zmysle zákona si žalobkyňa splnila svoju povinnosť zo zmluvy, preto nemôže byť viazaná zmluvou o novácii. Povinnosti určené v zmluve o novácii vychádzali z neplatných nárokov žalovaných na úroky a poplatky pohľadávky žalobkyne, preto jej dojednanie v rozsahu uvedeného príslušenstva nebolo platné, pretože priznávalo veriteľovi viac práv ako na čo mal zákonný nárok, rovnako aj rozhodcovský rozsudok. Nezákonnosť nároku nemohol konvalidovať ani podpis žalobkyne na zmluve. Podstatu veci súd videl v spore o zaplatenie, s čím sa aj vypořádaval, avšak vzhľadom na petít a viazanosť odôvodnením uznesenia KS v odôvodnení tohto rozhodnutia sa zaoberal všetkým na čo sa musel upriamiť.

54. Žalobkyňa čiastočne úspešne uplatňovala porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi. Nebolo možné ani akceptovať tvrdenia žalobkyne, že k podpísaniu dohody, alebo aj úveru bola donútená. Žalobkyňa je svojprávná, má plnú spôsobilosť na právne úkony. Mala možnosť úver či dohodu neakceptovať a nepodpísať. Je absurdné pri otvorenom trhu v Slovenskej republike ak by sa žalobca opätovne obrátil na žalovaného o uzavretie zmluvy o úvere ak bola dodatočne nespokojná. Zmluva či dohoda je, že ju akceptujú obe strany. Zväčša sú ústupky na každej spornej strane. Nemožno očakávať, že jedna strana druhej akceptuje všetky požiadavky. Ak sa sporné strany na vyriešení sporu nedohodnú, dohodu neuzavrú. S žiadnym nátlakom sa súd nestotožnil. Veriteľ má právo dlh vymáhať, posilať upomienky aj každý deň. Je legálne dlžníka upozorňovať na možnosť exekúcie a navýšenie nákladov, dokonca je to správne. K dohode došlo na základe slobodného rozhodnutia žalobkyne, aké robia fyzické osoby dennodenne. Výšku náhrady žalobkyňa ani nezdôvodnila. Podľa súdu boli tvrdenia žalobkyne tendenčné a vzhľadom na časový odstup od uzavretia zmluvného vzťahu a na značnú zodpovednosť žalobkyne na vzniknutom stave, jej súd primerané finančné zadosťučinenie nepriznal. Žalobkyňa mala viacero uzavretých zmlúv ohľadne

požičania si peňazí, nešlo z tohto hľadiska o neznalú osobu. Namietala, že zmluva bola formulárového typu, sama pritom podala žalobu, ktorá bola podávaná opakovane, do ktorej len doplnila svoje údaje. V zmysle citovaných zákonných ustanovení súd v tomto rozhodnutí návrh na zaplatenie sumy 500 eur zamietol.

55.O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej strane sporu nepriznal náhradu trov konania. Vo veci bola čiastočne úspešná žalobkyňa, od každého žalovaného o zaplatenie sumy 180 eur, neúspešná bola ohľadne finančného zadostučinenia a určenia neplatnosti zmluvy, súd však vyhodnotil zmluvu ako bez úrokov a poplatkov. Súd však z zmysle § 255 ods. 2 CSP nemohol konkrétne určiť percentuálnu úspešnosť strán (neplatnosť zmluvy v pomere k priznanej a nepriznanej konkrétne sumy). V prípade rozdelenia trov je potrebná presná špecifikácia rozdelenia, ak by tak bol iný názor bolo by potrebné uviesť presný spôsob takéhoto výpočtu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania